

**Chương 648: Thảm Hoạ Cổng (77) - Ellen Artorius &
Christina**
(Số từ: 3152)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

12:43 PM 15/12/2023

Trận chiến đã kết thúc.

Như mọi khi sau cuộc tấn công vào một thành phố lớn, họ cần dọn dẹp xác của lũ quái vật và giết những con quái vật còn sống sót.

Tuy nhiên, bây giờ các kẻ Bất diệt đang thực hiện nhiệm vụ đó.

Chúng là một đội quân không bao giờ mệt mỏi và hồi sinh ngay cả khi chết.

Vì vậy, vào thời điểm đó, vùng ngoại ô của đồn trú đang được tuần tra bởi các hiệp sĩ và pháp sư bất tử, những kẻ đang đối phó với những con quái vật còn sót lại.

Sớm muộn.

Vùng ngoại ô Ruboten không chỉ là nơi đồn trú của Lực lượng Đồng minh mà còn là lãnh địa của kẻ Bất diệt.

Đó là nơi mà người sống không thể nhìn thấy.

Bây giờ không thể biết một người còn sống hay đã chết.

*Thwack! Splat... Gurgle!

Ellen, người đang ẩn nấp, đã chặt đầu chính xác con quái vật giống chuột chũi trong khi nó đang lao về phía cô.

Tuy nhiên, máu đen phun ra từ con quái vật chuột chũi bị chặt đầu về phía Ellen.

Bản thân màu máu đã cho thấy rõ đó là một chất nguy hiểm không nên chạm vào.

Móng vuốt và răng không phải là mối nguy hiểm duy nhất của một con quái vật.

Nhưng máu thậm chí còn không chạm tới Ellen.

*Sizzle!

Trước khi máu kịp chạm tới cơ thể của Ellen thì Hào Quang Giáp hoặc một bức màn lửa từ Áo Choàng Mặt Trời đã làm bay hơi máu của con chuột chũi.

"..."

Ngay cả khi không có hai Thánh tích, Ellen vẫn mạnh mẽ.

Tuy nhiên, Hư Không Kiếm Lament và Áo Choàng Mặt Trời Lapelt đã hoàn thiện Ellen.

—Hư Không Kiếm Lament, có hình dạng giống như một mảnh bầu trời đêm, cắt xuyên mọi thứ nó chạm vào.

—Và Áo Choàng Mặt Trời, hiện có khả năng phóng lửa, ban đầu là một vũ khí phòng thủ nhằm bảo vệ người sử dụng nó.

Lapelt đã phát hiện ra 'mối đe dọa'.

Ngay cả những người đã đạt đến Master Class và nằm trong số những người mạnh nhất của nhân loại đôi khi cũng phải hy sinh trước những mối đe dọa khó lường của quái vật.

Nhưng sức mạnh thực sự của Lapelt thức tỉnh, dù Ellen có biết hay không, đã bảo vệ cô khỏi mọi đòn tấn công gây nguy hiểm cho cô.

Cứ như thể ý chí của một vị Thần toàn tri đã bảo vệ người dùng.

Nếu hơi thở của quái vật nguy hiểm, nó sẽ chặn hơi thở đó; nếu máu của nó nguy hiểm, nó sẽ chặn máu.

Nó chặn bất cứ thứ gì là 'mối đe dọa'.

Một thanh kiếm có thể cắt xuyên mọi thứ.

Một lá chắn có thể chặn bất cứ thứ gì.

Sự hoàn hảo trong cả tấn công và phòng thủ là điều đã khiến Ellen Artorius trở thành một Anh hùng thực sự.

Đó là lý do tại sao, ngay cả ở những nơi nguy hiểm nhất trên chiến trường, Lapelt vẫn có thể bảo vệ Ellen trước những mối đe dọa quái dị vượt quá lẽ thường.

Vì có thể cắt xuyên mọi thứ và chịu được mọi đòn tấn công nên Ellen đã đến những nơi nguy hiểm nhất.

Tuy nhiên, không phải lúc nào cô cũng chỉ hạ gục những con quái vật khổng lồ.

Những con quái vật nhỏ, giống như con bây giờ, cũng nguy hiểm đối với người khác.

Đó là lý do tại sao, ngay cả sau khi trận chiến kết thúc, Ellen vẫn đi lang thang ở vùng ngoại ô chiến trường như thể bị ma ám, tìm kiếm quái vật mà không ai ra lệnh cho cô làm vậy.

Cô luôn là người đầu tiên vào chiến trường và là người trở về cuối cùng.

Ngay cả bây giờ, như thể đã trở thành con rối của ai đó, Ellen vẫn lặp lại những hành động mà cô vẫn luôn làm.

Đó là lý do tại sao, mặc dù mọi người đều biết Ellen là người lạ nhưng họ không biết cô đã trở nên xa lạ “đến mức nào”.

Cô vốn là một cô gái ít nói, hành động cũng không khác gì trước đây.

“Cậu làm điều này để làm gì? Những kẻ Bất diệt có thể giải quyết được việc đó, cậu biết không?” một giọng nói vang lên từ phía sau cô. Ellen từ từ quay đầu lại.

"Tại sao cậu không nghỉ ngơi?"

Đó là Christina, người đã mang theo hai người lính và hai pháp sư.

"..."

Ellen im lặng nhìn Christina.

Christina nghiêng đầu.

“Cậu thật sự rất bí ẩn. Tôi biết hương vị của trận chiến.”

"..."

"Chuyện gì đã xảy ra thế?"

Ellen không trả lời câu hỏi của Christina.

“Cậu bị câm à?”

Bất chấp sự thúc giục của Christina về một phản ứng nào đó, Ellen vẫn im lặng.

Christina nheo mắt nhìn chăm chăm vào Ellen, người đang bất động như một con búp bê vô hồn.

“Cậu đã đánh mất nó theo cách khác với tôi phải không?”

"..."

Việc con người suy sụp sau khi trải qua những trải nghiệm khủng khiếp là điều bình thường.

Nó mạnh mẽ một cách bất thường đối với những người còn nguyên vẹn.

Ellen, người đã trải qua thời gian ở những nơi khủng khiếp và nguy hiểm nhất, có thể đã suy sụp một cách tự nhiên.

Và vì vậy, Christina nghĩ đó hẳn là lý do tại sao Ellen lại rơi vào tình trạng này.

Bất chấp sự chế nhạo liên tục của Christina, Ellen không có phản ứng gì.

Không có dấu hiệu gì là không hài lòng.

Thậm chí còn không có vẻ như Ellen đang phớt lờ cô ấy.

Christina cau mày khi nhìn Ellen không phản ứng.

Tuy nhiên, Ellen vẫn không rời khỏi vị trí của mình.

Cô chỉ nhìn chằm chằm vào Christina.

“Cậu đã trở nên xui xẻo theo một cách rất khác so với trước đây.”

"..."

"À, thực ra tôi đến để đưa ra một đề nghị với cậu."

Ellen vẫn im lặng.

“Cậu biết về kẻ Bất diệt, phải không?”

Cuối cùng, lần đầu tiên, có vẻ như có một phản ứng xuất hiện.

*Gật đầu!

“Ồ, vậy là cậu đã nghe rồi à?”

Mặc dù đó chỉ là một cách thể hiện ý định đơn giản bằng cách gật đầu, nhưng Christina vẫn nhận ra rằng Ellen thực sự đang lắng nghe.

"Tôi sẽ không giải thích chi tiết vì cậu đang bận."

Christina mỉm cười.

"Hãy là con tin của tôi."

Ellen im lặng nhìn nụ cười nham hiểm của Christina.

“Nếu có cậu đi cùng, chắc chắn hẳn sẽ lộ mặt.”

Anh sẽ cố gắng giành lại cô bằng mọi cách cần thiết.

Nếu Ellen đi cùng cô ấy, chắc chắn sẽ có một sinh vật nào đó tới tìm.

Anh ta đang trốn ở đâu đó, âm mưu bí mật và không rõ tung tích.

Không ai có thể tìm kiếm toàn bộ thế giới một cách kỹ lưỡng.

Anh ta có thể trốn mãi mãi và không bao giờ được tìm thấy.

Đó là lý do tại sao cô ấy cần phải có một vật hiến tế để triệu hồi Ma vương.

“Ellen, cậu sẽ phải làm mọi để bắt Ma vương.”

"..."

Christina mỉm cười.

Cô ta sẽ bắt cô làm con tin.

Nhưng cô ta chưa có ý định dừng lại ở đó.

“Tất nhiên, khi Ma vương tới tìm cậu...”

Christina bắt đầu cười lớn, như thể chỉ nghĩ đến thôi cũng khiến cô vui sướng.

"Sẽ quá muộn để quay lại."

Khoảnh khắc Ma vương lộ diện để cứu con tin.

Những gì anh ta nhìn thấy sẽ không phải là Ellen Artorius còn sống, mà là Ellen, người đã trở thành kẻ Bất diệt.

Ma vương sẽ nói gì khi nhìn thấy Ellen, người đã được hồi sinh sau một cái chết không thể cứu vãn và bị biến thành một cái vỏ đơn thuần?

Cảm giác như bị lấy đi thứ gì đó.

Cảm giác phải đối mặt với một điều gì đó không thể thay đổi được.

Cô ta có ý định làm cho anh cũng cảm thấy như vậy.

“Bắt lấy cô ta.”

Christina ra lệnh.

Không biết rằng họ đang cố gắng biến một cái vỏ vốn đã trống rỗng thành một cái vỏ trống rỗng một lần nữa.



Nó không mất nhiều thời gian.

Khoảng 30 giây.

Một kẻ Bất diệt cầm kiếm và một kẻ Bất diệt sử dụng ma thuật.

Tất cả chỉ mất chừng ấy thời gian để 4 kẻ Bất diệt bị vô hiệu hóa, bằng cách chặt đầu, xẻ đôi cơ thể hoặc gãy thắt lưng.

Hur Không Kiếm cắt đứt mọi thứ nó chạm vào, không để lại thứ gì.

Và mọi đòn tấn công đều bị Lapelt vô hiệu hóa.

Ngay cả Hào Quang Giáp của các Master Class cũng chẳng khác gì một vết máu trước lưỡi gươm của Hur Không Kiếm.

Không gì có thể chống lại sức mạnh chia cắt của Hur Không Kiếm trừ khi nó là một Thánh tích.

Đó là lý do vì sao Ellen chỉ đơn giản vùng kiếm và phòng thủ.

Christina mở to mắt nhìn kẻ Bất diệt sa ngã biến mất trong một tia sáng.

Điều này chưa đủ sao?

Những kẻ Bất diệt mà Christina đã triệu hồi nằm trong số những kẻ Bất diệt hàng đầu.

Những Anh hùng cổ đại đã đạt đến Grandmaster không thể chống lại Ellen dù chỉ 30 giây.

Nếu 4 người này bị vô hiệu hóa dễ dàng như vậy, việc triệu tập thêm kẻ Bất diệt sẽ không thay đổi được kết quả.

"Chuyện này là sao...?"

Ellen chỉ nhìn chăm chăm vào Christina sau khi hạ gục hai Grandmaster và hai Archmage.

Chỉ khi đó Christina mới nhận ra một Thánh tích có thể bắt công đến mức nào.

Không chỉ Ellen mà còn cả Thánh tích nữa.

Cô không khỏi cảm thấy Hư Không Kiếm Lament phi lý đến mức nào.

Ellen phản ứng rõ ràng trước những đòn tấn công nhắm vào cô.

Bây giờ, sau khi trấn áp được kẻ Bất diệt, Ellen chậm rãi bước về phía Christina.

Trước mặt Ellen đang đến gần, Christina vừa rút lui vừa niệm phép.

Cô ấy đã triệu hồi một kẻ Bất diệt.

*Loé!

Để đáp lại ý muốn của Christina, hàng chục kẻ Bất diệt bắt đầu chặn Ellen thông qua Dịch chuyển tức thời tầm ngắn.

Tuy nhiên, nó là vô nghĩa.

*Swish!

Chỉ với một cú vung Hư Không Kiếm, những kẻ Bất diệt đã bị hạ gục cùng với Hào Quang Giáp của chúng.

*Bùm!

Những tia sét và tia điện bị chặn lại bởi một bức tường lửa.

Một tình huống không thể xảy ra khi lửa chặn điện được tạo ra.

"Làm sao... Làm sao chuyện này có thể...?"

*Crash!

Cả kiếm lẫn ma thuật đều không thể xuyên thủng hàng rào lửa bao quanh Ellen chứ đừng nói đến Hào Quang Giáp của cô.

Nhưng Hư Không Kiếm đã cắt đứt mọi thứ trên đường đi của nó.

Đó là một sai lầm.

Ma vương không phải là vấn đề.

Ellen chính là vấn đề.

Cầm Hư Không Kiếm và mặc Áo Choàng Mặt Trời, sức mạnh hay ma thuật sẽ không thành vấn đề trước mặt Ellen Artorius.

Lý do duy nhất họ có thể đánh giá thấp Ellen cho đến nay là vì cô vẫn còn nhân tính trong mình.

Không thể nào buộc Ellen Artorius phải quỳ gối chỉ bằng vũ lực mà không chút do dự.

Chỉ đến lúc đó Christina mới nhận ra.

Cuối cùng, nhà giả kim vẫn là nhà giả kim.

Cuộc sống của cô xoay quanh phòng thí nghiệm và bàn làm việc của cô.

Cô không có kinh nghiệm thực chiến hay thậm chí là chứng kiến một trận chiến.

Tuy nhiên, với khả năng chỉ huy hơn 1000 Archmage và Master Class như thể chúng là tay chân của chính mình, cô tin rằng không gì có thể đứng trước mình.

Tại sao Anh hùng lại là Anh hùng.

Thánh tích thực sự là loại vật thể gì.

Trong đầu cô biết điều đó, nhưng cô chưa bao giờ tận mắt nhìn thấy nó.

20 kẻ Bất diệt do Christina triệu tập đã bị vô hiệu hóa và biến mất nhanh chóng như những kẻ đầu tiên.

Christina ngơ ngác nhìn Ellen tiến lại gần.

Không vội vàng.

Như muốn nói, hãy cố gắng trốn thoát nếu muốn.

Từ từ khép lại.

Ngay khi Christina cuối cùng đã cố gắng né tránh.

***Swoosh!!**

Ellen, người đã đến gần mà không bị chú ý, nắm lấy cổ Christina bằng một tay.

Chuyển động của Ellen không phải là điều mà một người ngồi bàn giấy như Christina, người chưa từng trải qua thực chiến, có thể nhận thức và hiểu được.

"Gah...ugh!"

Một pháp sư chiến đấu lành nghề có thể thực hiện Dịch chuyển tức thời trong không gian bất chấp nỗi đau khi bị kẹp cổ, nhưng điều đó không áp dụng được với Christina.

Các pháp sư chiến đấu đã chọn con đường của họ vì họ có tài năng và tiềm năng thấp hơn so với các thuật sĩ.

Trong số các pháp sư, không có lý do gì tầng lớp ưu tú lại có kinh nghiệm chiến đấu thực sự.

Vì vậy, điều tự nhiên là Christina không thể nhìn thấy chuyển động của Ellen, phản ứng với chúng hoặc sử dụng ma thuật khi đang bị đau.

Những công thức mà cô đang nghĩ tới đã trở nên méo mó và trở nên sai lầm trong tình thế ngột ngạt.

Cô không thể thở được.

Đau đớn.

Có cảm giác như cô sắp chết.

Làm sao một người có thể bình tĩnh sử dụng ma thuật khi chỉ có những suy nghĩ này trong đầu?

Làm sao các pháp sư chiến đấu có thể làm được điều đó?

Christina nhận ra nhiệm vụ mà cô từng coi thường thực sự khó khăn đến thế nào.

Cô thật bất lực biết bao.

Đã quá muộn để nhận ra việc đứng trước mặt Ellen là kiêu ngạo đến mức nào.

Ellen đã không nói một lời cho cô thấy, thật ngu ngốc biết bao khi một nhà giả kim thậm chí không phải là một pháp sư chiến đấu lại dựa vào sức mạnh của những kẻ Bất diệt và hành động kiêu ngạo như vậy.

Chỉ cần bị nắm cổ, mọi ma thuật của cô đã bị phong ấn, và cô không thể triệu hồi kẻ Bất diệt được nữa.

Suy cho cùng, gọi là kẻ Bất diệt cũng là một ma thuật.

“Ugh...”

Trong tình thế ngột ngạt, Christina cố gắng thoát khỏi vòng tay siết chặt của Ellen.

Nhưng dù có dùng hết sức lực, cô cũng không thể cử động được dù chỉ một ngón tay của Ellen.

Mọi thứ đều vô nghĩa khi đối mặt với sự chênh lệch sức mạnh quá lớn như vậy.

Bản thân những kẻ Bất diệt đã bị Hư Không Kiếm cuốn đi nên Christina không thể nào điều khiển được dù chỉ một ngón tay của Ellen.

"Nếu người giết ta... người sẽ... hối hận..."

Cuối cùng, Ellen chỉ đứng nhìn Christina đưa ra lời đe dọa thảm hại như vậy.

Ngay trước khi Christina hết hơi,

*Bịch!

Ellen đột nhiên buông cô ra.

"Khụ! Hà! Hà! Hà! Hà! Hà!"

Christina, đang thở hắt hắt trên sàn, vẫn đang bị Ellen theo dõi.

Ánh nhìn của cô ấy vô cảm.

Thậm chí không có một cái nhìn khinh thường, như thể đang coi thường rác rưởi.

"Hic! Hic! Hic!"

Thở hắt hắt, Christina vẫn không thể trốn thoát.

Cô cần phải chạy.

Cô phải chạy.

Nhưng ý nghĩ đó tràn ngập trong đầu cô, và ma thuật của cô tiếp tục thất bại.

Mặc dù cô không còn bị ghen nữa.

Áp lực và nỗi sợ hãi khiến tôi không thể sử dụng ma thuật.

Làm thế nào người ta có thể làm điều này?

Làm thế nào ma thuật có thể được sử dụng trong trận chiến?

Làm sao ai có thể làm được điều đó?

Làm thế nào một con người có thể mạnh mẽ như vậy?

Christina không khỏi run rẩy sợ hãi khi tận mắt chứng kiến những điều này.

Cho dù sự tức giận hay hận thù của cô có chính đáng thế nào đi chăng nữa,

Kẻ yếu vẫn yếu, kẻ mạnh vẫn mạnh.

Ai không biết đánh nhau thì không thể hiểu được.

Người ta có thể lập kế hoạch và âm mưu, nhưng người ta phải biết vị trí của mình và hành động phù hợp.

Nếu một người liều lĩnh bước tới mà không biết vị trí của mình, họ sẽ phải chịu đau khổ.

Ellen nhìn Christina, người đang thở hắt hắt và gục xuống như rác, hoàn toàn bất lực chỉ vì đường thở của cô bị tắc nghẽn trong giấy lát.

Sau đó, cái miệng chưa từng mở trước đây của Ellen cũng mở ra.

"Người vẫn còn có chút lợi dụng."

"Ugh...!"

*Ziiiiing!

Christina hoàn toàn không thể nghe thấy những lời phát ra từ miệng Ellen.

Đó là một giọng nói nhỏ.

Tuy nhiên, nó có một sự cộng hưởng kỳ lạ, như thể nó là sự hòa trộn của hàng chục ngàn giọng nói.

Giữa cơn đau như thể chính giọng nói đó đang xé nát não cô, Christina quần quai.

Đó chỉ là một phần nhỏ những gì Ellen đã phải chịu đựng.

Nhưng Christina không thể chịu đựng nổi dù chỉ một tiếng, sự oán giận tràn ngập của linh hồn, không còn cách nào khác ngoài cúi mình và run rẩy.

"Ta sẽ tha mạng cho ngươi."

"Ughhhh!"

Đối với Christina, Ellen đã trở thành một thứ gì đó không thể tưởng tượng nổi.

Ngay cả bạo lực đơn giản.

Dù chỉ là một giọng nói đơn giản.

Christina không thể chịu đựng được.

Ân huệ cứu rỗi duy nhất là Christina không phải trả giá cho sự kiêu ngạo bằng mạng sống của mình.

Ellen để Christina bất tỉnh trên mặt đất, ngón ngang xác quái vật và quay trở lại đồn trú của liên minh.

<Trans Note>

Nhân loại mạnh nhất thế giới đã xuất hiện. (☞°ワ°)☞ Ellen Artorius

Kẻ nghịch ngợm nhất thế giới. (☞°ワ°)☞ Christina

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỪNG HỘ TÔI QUA:



NGUYEN TIEN LUC

6910814828

BIDV-CN DONG THAP PGD MY THO



Thanks For Reading